

# LIBRIS

We know  
books

Această carte a apărut cu sprijinul oferit de Arhitectural și Asociația Heritage:



© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, Sector 6, cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte:

021 348 14 74

0733 131 145

0728 084 802

difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74

0728 084 802

0733 131 145

contact@edituraeikon.ro

www.edituraeikon.ro

www.librariaeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național  
al Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS).

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DOBRESCU, MARIA

*Amphora cu ofrande* / Maria Dobrescu ; argument și postf. de  
Maria Dobrescu. - București : Eikon, 2022

ISBN 978-606-49-0720-2

821.135.1

Imagine coperta 1: Paul Adrian Chiș

DTP: Mariana Răbîncă

Editor: Valentin Ajder

MARIA DOBRESCU

# Amphora cu ofrande

E I K O N

București, 2022

## Cuprins

<i>Argument</i> .....	5
Psalm (Nu mă voi teme) .....	7
Alergai cu caleașca prin sângele meu .....	9
Cum ar fi dacă? .....	11
Ană! .....	13
Azi e mâine, mâine-i azi .....	15
Histoire d'amour .....	17
Umbrele lui Don Quijote.....	19
Cap Limpede .....	21
Noli me tangere! .....	23
Dragă Icar .....	25
Salonul alb .....	27
Mă cheamă Amurg.....	29
Gardul .....	35
Ia-mă drum de mâneacă .....	37
Saint-Saëns.....	39
Cumpăna .....	40
Boudica.....	43
Între ghilimele .....	44
Pastel în clarobscur.....	47
Statuile de piatră .....	48
Vă rog.....	51
Vântul spală rufe .....	52
Nu mănânc aripioare .....	55
Dă-mi Timp .....	57
Psalm (Mă rog, Doamne, binecuvântează versul meu hoinar) .....	58
Bondarul și Narcisa Stacojie .....	61
Fabricantul de paturi.....	63





Amphora cu ofrande.....	64
Paginile .....	67
Descântec.....	71
Spiridușii neastâmpărați .....	73
Din carnea mea picură duminici.....	75
Timbrul și Scrisoarea.....	77
Pomenirea arhaismelor .....	81
Fata cu Cântecul pe umăr.....	87
Cearta supremațiilor.....	91
Moara de apă .....	93
Rugă .....	97
Dunărea.....	101
Vânzătoarea de scoici.....	105
Fetița cu cercul.....	111
Masa rotundă .....	115
La Talcioac .....	117
Mai plâng și stelele .....	121
Mușcata îndurerată.....	123
Concertul pentru pian și vioară .....	125
Congresul de Pace.....	127
Acrostihul gamei .....	129
Te chem, tată! .....	131
Ce te face fericită? .....	133
Singurătatea umblă desculță .....	135
Stau la coadă .....	137
Pragul .....	139
Și le-a spus Iisus... ..	141
Dervișii rotitori .....	143
Între pleoape .....	145
Ard cuvintele .....	147
Un fir de iarbă crește în mine .....	149
Psalm (Îl iubesc pe Lucifer, Doamne).....	153

Un zeu m-a vizitat aseară.....	155
Goblenul cu fluturi .....	157
Scaunele goale .....	158
Mi-am pus un curcubeu pe cap .....	161
Codul numeric personal .....	163
Bătrânul geamantan .....	165
Demonul Deochi .....	166
Chipul care a plecat din tablou.....	169
Iubitul meu .....	171
Îngerul fără picioare .....	173
Ploaia s-a scurs în ropot.....	175
Piața Norilor .....	176
Psalm (Prea multă suferință-n lume).....	179
Factura la Limba Română .....	181
De ce nu alergi tu, mînzule?.....	183
Dumnezeu mi-a trimis o carte .....	185
Șotronul de pe drumul cu praf .....	187
Bunica mea cu mâinile ce miroseau a pâine .....	189
Degustare .....	191
Dimineața se spală pe față cu răsărit de soare .....	193
Iar ea era așa de frumoasă... ..	195
Prizonieri în Turnul cu Ceas .....	197
Morgana .....	202
Bătrânul far, bătrânul paznic .....	204
Mă dor zilele, Doamna Doctor! .....	207
Plaisir d'amour.....	208
Baladă pentru satul meu .....	211
Să aplaudăm șoaptele.....	212
Doamnelor și Domnilor! Contesa Iubirea!.....	214
S-au adunat țigani la lumina Lunii .....	217
Negustorul de umbre .....	219
Fericirile unui om fericit.....	221





Pâinea .....	222
Calc pe urmele amintirilor.....	224
Înima de aur.....	225
Băncile de lemn cu călimară .....	226
Dansul Vestalelor .....	227
Între mine și cer .....	228
Un loc, un om, o cetate .....	229
Când voi muri .....	231
<i>Mulțumiri.....</i>	<i>232</i>
<i>Poezia, miracolul unui semn de exclamare .....</i>	<i>234</i>



Amphora - Iordanito Nistru - oitic  
doftnu

Psalm (Nu mă voi teme)

Nu mă voi teme, Doamne, de întunericul  
pe care mi-l asterni tu cale!  
Voi lăsa licurici în urmă ca fiii să-mi  
găsească pașii  
Să nu mă urgisești, Doamne,  
pentru trufia de voie și fărâ de voie  
Sunt Eva Ta acoperită de păcat,  
alungă-mă din raiul  
plina de caznă  
Le-am iubit Doamne, le-am cules  
din mărul ispitei cu înverșunare,  
Dar copacul s-a ridicat tot mai sus  
lăsându-mă pe mine, un fir de iarbă,  
S-a nălțat plin de rod tot mai sus  
întru slava Ta, pe mine m-a  
făcut o pasăre fără picioare  
Să nu mă pot lăsa pe crengile lui,  
Să-i alint doar frunzele cu zborul meu rotit.

Psalm

(Nu mă voi teme)

Nu mă voi teme, Doamne, de întunericul pe care  
mi-l asterni în cale!  
Voi lăsa licurici în urmă ca fiii să-mi găsească pașii  
Să nu mă urgisești, Doamne, pentru trufia de voie  
și fără de voie  
Sunt Eva Ta acoperită de păcat, alungă-mă din raiul  
cuvintelor pline de caznă  
Le-am iubit, Doamne, le-am cules din mărul ispitei  
cu înverșunare  
Dar copacul s-a ridicat tot mai sus, lăsându-mă pe mine,  
un fir de iarbă,  
S-a nălțat plin de rod întru slava Ta, pe mine m-a făcut  
o pasăre fără picioare  
Să nu mă pot lăsa pe crengile lui, să-i alint doar frunzele  
cu zborul meu rotit  
Să culeg merele căzute pe iarbă și niciodată pe cele  
de pe ramurile de sus  
Așa m-am împrietenit eu cu licuricii care-mi cereau vești  
din lumea de sus  
În schimbul felinarelor cu care mă călăuzeau spre tărâmul  
cuvintelor tainice  
Iartă-mă pentru stropii de sânge care-au atins papirusurile  
galbene  
Miluiește-mi, Doamne, anii din pustie și singurătățile  
din pământul uscat

Amphora cu ofrande



Aduc iubirea la judecata cerurilor Tale, singura fericire  
fără tină  
Îți pun la picioare sufletul și miracolele pe care mi le-ai  
împărtășit  
Sunt robul Tău întru lumină, întru viață și moarte

## Alegai cu caleașca prin sângele meu

Alegai cu caleașca albă prin sângele meu  
Ca un împărat roman pe câmpul de luptă  
În ochii negri-aveai mir și-un fir de curcubeu  
În inimă, Luna se strecura nevăzută

Îmi sfășiai carnea și hainele-n noapte  
Sufletul tău se topea în sufletul meu  
Din dragostea noastră zburau nestemate  
Pe care le prindea în palme Dumnezeu

Îmi dăruiai singurătăți și nesfârșite așteptări  
Jurând că vei veni victorios în alba caleașcă  
Trupul mi-era pictat cu mii de aripi și cărări  
Din arcă un altfel de-nceput sta să se nască

Noi ne iubeam valsând pe marginile lumii  
Spre cer rostogoleam un cântec și o viață  
Domnul ne-a binecuvântat în ziua nunții  
...Și a fost seară, și a fost dimineață



## Cum ar fi dacă?

ce-ar fi dacă istoria ar curge invers  
dinspre prezent spre trecutul neguros  
ce s-ar întâmpla dacă râurile s-ar strecura înapoi  
din aval spre amonte, până la izvoare  
distrugând formula magică a lui Panta Rhei  
cum ar fi dacă bătrânii s-ar purta anii  
spre pântecul mamei, sfidând devenirea  
ca să repete sacralitatea Facerii  
într-o lume fără istorie, o lume fără apa vieții  
ce pleacă de la momentul zero al Big Bang-ului

ce-ar fi dacă ciocârliile n-ar mai atinge norii  
dacă nu am avea Luna și Soarele, ziua și noaptea  
am atinge vidul imponderabil  
am fi marele neant sau nimic  
poate am picta peșterile din Lascaux și Altamira  
cu bizoni, cai și feline, semnând cu palmele imprimate  
pe stânci, am fi Oamenii de Neanderthal și Homo Sapiens  
am fi dinozauri, primat sau bipezi  
am reinventa scrierea cioplită pe coloane și ziduri  
hieroglifile și desenele pe papirusuri  
am reconfigura Creația și genurile  
Nimicul îl va înlocui pe Dumnezeu?

Cum ar fi să străbăim cerul și să fim  
cum ar fi dacă Timpul pe loc  
am ajunge la marginea neclădită a Cerului  
și să întindecăm eternul nostălii  
Dacă Dumnezeu nu ne-ar mai călăzi  
în septe zile ...

Ioan-Aurel Pop  
istoric

## Cum ar fi dacă?

ce-ar fi dacă istoria ar curge invers  
dinspre prezent spre trecutul neguros  
ce s-ar întâmpla dacă râurile s-ar strecura înapoi  
din aval spre amonte, până la izvoare  
distrugând formula magică a lui Panta Rhei  
cum ar fi dacă bătrânii și-ar purta anii  
spre pântecul mamei, sfidând devenirea  
ca să repete sacralitatea Facerii  
într-o lume fără istorie, o lume fără apa vieții  
ce pleacă de la momentul zero al Big Bang-ului

ce-ar fi dacă ciocârliile n-ar mai atinge norii  
dacă nu am avea Luna și Soarele, ziua și noaptea  
am atinge vidul imponderabil  
am fi marele neant sau nimic  
poate am picta peșterile din Lascaux și Altamira  
cu bizoni, cai și feline, semnând cu palmele imprimate  
pe stânci, am fi Oamenii de Neanderthal și Homo Sapiens  
am fi dinozauri, primat sau bipezi  
am reinventa scrierea cioplită pe coloane și ziduri  
hieroglifile și desenele pe papirusuri  
am reconfigura Creația și genurile  
Nimicul îl va înlocui pe Dumnezeu?



cum ar fi să stricăm ceasul și să ținem Timpul în loc  
cum ar fi dacă Iisus nu ar mai fi nemuritor?  
am ajunge la marginea neștiută a lumii  
și a întunericului etern al nesfârșirii  
dacă Dumnezeu nu ne-ar mai clădi Pământul  
în șapte zile și clepsidra nu ar mai avea  
nici umbră și nici nisip  
nu vom mai avea Raiul și Iadul  
spre care să ne încolonăm în ordine,  
în rânduiala a lui *a fi* și *a nu fi*

am căra blocuri de piatră și am clădi piramide  
pentru Amenhotep și Tutankamon,  
i-am întâlni pe Socrate, Alexandru Macedon  
pe antici, renaștentiști și impresioniști  
pe Bach, Mozart și Beethoven  
cum ar fi să nu știm că există Lumină  
ci doar întuneric nemărginit  
oare am reinventa lumea așa cum o știm  
cu ochi, inimă, cu uimiri și iubiri  
cu întrebări, metafizici și visuri  
cosmogonia s-ar scrie altfel  
infinitul și universul nu ar mai fi cuvinte  
nu vom mai fi materie, ci doar gaz cosmic și praf  
și dacă n-ar mai fi gravitație  
unde s-ar așeza îngerii?

## Ană!

fii cu băgare de seamă, Ană,  
curcubeiele te amăgesc  
și-ți desfăc părul  
pentru a împleti  
alte curcubeie neastâmpărate,  
peste nopți cu lună plină,  
ce joacă leapșa  
de la o planetă la alta

orfanii se vor întrece  
cu vântul,  
cu ploaia, cu aștrii  
în ținuturi vrăjite de zgrițuroaice  
iar tu nu îi vei mai putea  
îmbrățișa

închide ochii, Ană,  
îți vei regăsi fiii și fiicele  
în îmbrățișarea pleoapelor,  
în zmeiele luate de vânt,  
în orizonturi  
din ce în ce  
mai îndepărtate  
din ce în ce  
mai puțin limpezi

închide ochii, Ană!  
curcubeiele îți vor recita șoptit  
*Cântarea Cântărilor*  
de pe caietele lor cu amintiri



Azi e mâine, mâine-i azi

Azi e mâine, mâine-i azi, ceasul a luat-o razna  
Ieri se-nvârte printre azi, intrând în secunde larva  
Răspoi-mâne se-ntrevede prin ușa de-alaltăieri  
Nu mai știu unde-am pus timpul, nu mai este nicăieri  
În codițe cu fundițe, în coardă sau în șotron  
Poate prin altar să fie ascuns bine în amvon  
Poate în spatele lunii, jucând cu stelele șah  
Ori în cărțile vrăjite de un maharajah  
Ne-alergăm unul pe altul, ne ascundem printre astre  
Printre sandalele rupte, printre visurile noastre  
Azi e azi, așa se-arată după cum e-n calendar,  
Însă unii, dimineața, se salută cu bonsoir  
Ori când soarele puternic te lovește drept în ochi  
Alții dorm pe saturete furând zile, furând nopți  
Cine poate spune sigur de-a fost ieri ori de e azi  
De e răsărit ori seară, de e mâine, de-i amiază?  
Totu-i relativ pe lume, chiar și clipa de acum,  
Ce-a fost o secundă-n urmă e doar visul ca un fum  
Care pune stăpânire peste clipa ce va fi  
Și-o va lustrui cu aburi până ce se va albi  
Dar rămân zeci de iluzii și confuzii fără mas  
Carusel cu limbi stricate, timp zbanghiu fără de ceas  
Ne-am jucat de-a Baba Oarba, m-ai ademenit în van  
Mi-ai azvârlit în cârcă cel mai aprig bolovan  
Ca să urc dealul Golgota cu iertare și căință  
Să-ndur cazne, să șterg praful drumului spre neființă  
Lasă orele să meargă, nu le mai amesteca  
Ieri cu mâine, azi cu ieri, au ajuns a-ni deoparte  
Laerini, hohot, surâsură ce vinut de-acum nuvai pari  
Care ne-a și coborât fără să-late surmoari  
Relativ mult m'ei, au fost azi sau vor fi mâine!  
Pe buchetul nimeni de zile nu-i finisaturi de pâine  
Av ramas de la festinul clipel tocmai ce o-a seurs  
Din spre ieri sau din spre mâine de nu-au venit haubers  
Să plătească acum să taxă pe speranță și cădere  
Jăsa a frumosa-i clipa care nu-i mai poate doare!  
Relativ îi este cursul, înaintea, înapoi  
Timpul care nu-i nici reversul. Eustim-i unu sau e doi?  
Vor ereditari că Eustim-i unul? Totu-i relativ și pare  
Er mult Eustim! Dar și asta-i simplă... relativizare.

Sifra Pitra  
Arhitect

Azi e mâine, mâine-i azi

Azi e mâine, mâine-i azi, ceasul a luat-o razna  
Ieri se-nvârte printre azi, intrând în secunde larva  
Răspoi-mâne se-ntrevede prin ușa de-alaltăieri  
Nu mai știu unde-am pus timpul, nu mai este nicăieri  
În codițe cu fundițe, în coardă sau în șotron  
Poate prin altar să fie, ascuns bine în amvon  
Poate în spatele lunii, jucând cu stelele șah  
Ori în cărțile vrăjite de un maharajah  
Ne-alergăm unul pe altul, ne ascundem printre astre  
Printre sandalele rupte, printre visurile noastre  
Azi e azi, așa se-arată, după cum e-n calendar,  
Însă unii, dimineața, se salută cu bonsoir  
Ori când soarele puternic te lovește drept în ochi  
Alții dorm pe saturete furând zile, furând nopți  
Cine poate spune sigur de-a fost ieri ori de e azi  
De e răsărit ori seară, de e mâine, de-i amiază?  
Totu-i relativ în lume, chiar și clipa de acum,  
Ce-a fost o secundă-n urmă e doar visul ca un fum  
Care pune stăpânire peste clipa ce va fi  
Și-o va lustrui cu aburi până ce se va albi  
Dar rămân zeci de iluzii și confuzii fără mas  
Carusel cu limbi stricate, timp zbanghiu fără de ceas  
Ne-am jucat de-a Baba Oarba, m-ai ademenit în van  
Mi-ai azvârlit în cârcă cel mai aprig bolovan  
Ca să urc dealul Golgota, cu iertare și căință  
Să-ndur cazne, să șterg praful drumului spre neființă  
Lasă orele să meargă, nu le mai amesteca

